

Sánchez torna a menystenir el diàleg amb Torra

Grande-Marlaska insisteix que ha de condemnar la violència, mentre que Iceta li reclama un diàleg català previ

Presidents Sánchez i Torra ■ EFE

Ja són 28 els activistes a la presó a causa dels disturbis

76 més en llibertat amb mesures

FINQUES Pous
Ei propietari!
 No perdís el temps,
 tenim el comprador ideal per al teu immoble.
 Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.
TRUCA'NS ARA 93 790 39 45
 Valoració GRATUITA
 MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DILLUNS · 21 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15156 - AVUI / Any XLI. Núm. 14026 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-9

Ressò internacional

OFENSIVA · El govern apel·la a Europa perquè actuï davant la violació de drets fonamentals a la Unió arran de la sentència

GIRA · El conseller Bosch visita Londres després d'una ruta per Munic, Viena, Bratislava i París, i preveu anar també a Brussel·les.

OPINIÓ · Premsa internacional critica la severitat de les penes, així com la inacció espanyola i europea en el conflicte català

Els manifestants van llençar bosses d'escombraries davant de la policia que protegia la delegació del govern ■ JUANMA RAMOS

Un simbòlic abocador

Milers de persones denuncien la deriva de l'Estat davant la delegació

Entrevista Miriam Feu P14,15

Responsable d'anàlisi social de Càritas

“Quasi un milió de catalans està en situació de pobresa severa”

Punt de Vista

Tribuna

Ni final, ni començament

Miquel de Palol

Keep calm

Moment unitari

Lluís Falgàs

CADIRES SALVA ESCALES
 truca'ns ara!
 www.impulsa.cat 93 422 41 71

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Lluís Falgàs

Moment unitari

Després d'haver conegut públicament les sentències fa la sensació que la política s'ha vist sobrepassada per la ciutadania. Dies abans del coneixement judicial no es va aclarir quins eren els plans del govern català després d'escoltar els veredictes, molt més durs del que molta gent esperàvem. No hi havia estratègia conjunta entre JxCat i ERC i altra vegada la ciutadania s'ha posat al capdavant i esdevé una força imparabla encara que poc pràctica a l'hora de tirar endavant iniciatives polítiques. Pocs cops s'havia vist que la ciutadania anés al davant en plena campanya electoral. De cara al 10-N es pot produir que hi hagi notables sorpreses el diumenge d'eleccions generals i que les enquestes no serveixin per a res. Les sentències i sobretot les manifestacions d'aquests últims dies estan forçant un canvi de guió. Per al PSOE, la reactivació del conflicte Catalunya-Espanya reforça la imatge d'estabilitat que vol transmetre Pedro Sánchez de cara al

Seria més fàcil visualitzar l'enuig i la protesta amb unes llistes conjuntes al Congrés i al Senat entre JxCat, ERC i la CUP

10-N, que consisteix en Sánchez o el caos. Per al Partit Popular, que vol centrar-se en l'economia i mostrar moderació, no és el millor escenari. El partit de Ciutadans pot treure'n més rendibilitat a l'hora d'anunciar les amenaces de coordinar amb el PSOE i el Partit Popular l'aplicació de l'article 155 i la llei de la seguretat nacional. En aquest sentit, Podem tem que el PSOE s'inclini a la dreta i fins i tot el seu líder, Pablo Iglesias, intueix que després del 10 de novembre es farà el pacte de la gran coalició entre el PP i el PSOE. Aquest seria el pitjor pacte per desencallar la situació catalana. Un pacte que durant quatre anys va eliminar del govern basc el PNB. Hi haurà l'oportunitat de contestar les sentències electoralment el 10-N. Seria més fàcil visualitzar l'enuig i la protesta amb unes llistes conjuntes al Congrés i al Senat entre JxCat, ERC i la CUP. Un fet que a Catalunya es pot entendre i que fora d'aquí és incomprendible és com l'independentisme és capaç de sortir al carrer unit i en canvi és incapaç d'anar junt en unes llistes electorals.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

No prengueu mal

Hi ha dies que tenir un article d'opinió on et puguis expressar lliurement pesa més que una llosa i que preferiries fer com la majoria de la gent, que es limita a dir el que pensa només als seus, a l'hora de sopar a casa, i això mentre no emetin per la televisió algun programa d'entreteniment que redueixi la conversa a tres o quatre frases somnolentes entre la sopa i les postres. Avui, per poder tenir alguna escapatória justificable i digna, hauria d'estar en condicions de revelar, com a mínim, la cura del càncer o el descobriment a la Via Làctia d'algun altre planeta apte per a la vida humana. Però no és el cas, per desgràcia, i la brutalitat de les imatges que han deixat sis nits de ràbia als nostres carrers és d'un caràcter tan anòmal, que no hi ha manera d'esquivar-les. Ni tancant els ulls podries deixar de sentir com cremen a les parpelles. La plaça Urquinaona de Barcelona l'havia travessada feia encara no dues setmanes per agafar el metro de tornada a casa, feliç d'haver-m'hi regalat un dia de festa amb la parella, un dijous qualsevol, i divendres passat

“Ni tancant els ulls no es pot esquivar la brutalitat de les imatges

era un descampat ple de rocs, contenidors cremats i senyals de trànsit arrencades d'arrel; una ciutat en ruïnes, era, amb policies armats fins al límit del que semblaria legal, en una banda, atacant manifestants encaputxats en desbandada, a l'altra, i desenes de periodistes que anaven desconcertats de l'una a l'altra, amb una insòlita indumentària de casc, ulleres de soldador i armilles reflectants.

He escrit al principi que un article d'opinió et permet expressar-te lliurement, i no és del tot veritat. Estic avançant ratlla a ratlla per aquest espai com si fos un camp de mines, per-

què posar una mica més de repulsió aquí, o un adjectiu massa connotat allà pot costar-me algun clatellot, de qualsevol de les dues bandes. Hi ha un pensament únic que s'ha de seguir, i la més petita desviació és interpretada no com un matís, no com un intent de conciliació o un exercici fins i tot d'autocrítica, sinó com un atemptat intolerable que, si no t'alineja *ipso facto* amb l'enemic, sigui quin sigui, te'n fa com a mínim un còmplice incaut. Les imatges de l'última setmana, amb una joventut desbocada enfrontant-se a una policia més delitosa de linxar nens de setze anys que a garantir l'ordre, són la impúdica exhibició de com l'autoritarisme acaba degenerant en violència, de com l'odi cec acaba trobant un mur on obrir-s'hi el cap. Dir això és constatar una evidència, però afegir-hi que la responsabilitat és dels polítics que, per acció o omissió, han atiat dia rere dia, des de còmodes poltrones, aquest estat d'ànim, és considerat inacceptable, perquè tothom pretén que el seu, de polític, és honest. Us envejo molt, per aquesta fe, i us desitjo de tot cor que no hi prengueu mal.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/jao7zd>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Tossudament asseguts

Fins a tres vegades ha trucat el president Torra al president Sánchez aquest cap de setmana, cartes a banda. Motius per despenjar el telèfon, n'hi ha, però sembla que el problema és només "d'ordre públic", i per això el govern de l'Estat cedeix el protagonisme al ministre de l'Interior, no fos cas que el candidat Sánchez s'embruti més en plena precampanya.

El país busca respostes a per què un percentatge de joves catalans opta per la violència davant de cossos policials que s'extralimiten volgudament per atemorir. Un dels factors és la campanya política permanent a l'Estat que impedeix governar prenent decisions, com dialogar amb la Generalitat. La divisió dels partits catalans a l'hora d'entomar la sentència també explica la indignació dels joves i de les marxes per la llibertat. La perspectiva d'haver de resoldre les desavinences en el govern en unes altres eleccions autonò-

“Els asseguts de la manifestació van evitar la violència i tothom hi era benvingut. Les institucions n'han de prendre nota

miques no fa altra cosa que complicar la recerca d'una sortida al carreró.

Entre els articles de pensadors sobre el moment català d'ahir a El Punt Avui –si no els van llegir, recuperinlos–, Salvador Cardús preveia que dins del llarg carreró es poden cometre petits errors o encerts que desllorquin

l'atzucac. Evitar la violència asseguts a terra entomant el que llancen els encaixats arriscant-se a ser atropellats per la policia pot ser un d'aquests encerts. En un altre article, Carod-Rovira preveia seguir tossudament alçats. De moment asseure's fermament, malgrat no saber de l'altre o discrepar-hi, va servir per parar els cops.

Que en prenguin nota les institucions en la recerca de consens per sortir de la crisi, perquè La Moncloa només optarà per la repressió i l'enfrontament institucional. L'Ajuntament de Barcelona justifica una absència incomprensible a la trobada d'alcaldes, el Parlament exclou agents socials de gran pes, com les Cambres, de la trobada per rebaixar la tensió, i el govern no trenca el seu aïllament. Potser un pas endavant seria buscar els motius pels quals 750.000 persones van sortir dividendes al carrer, malgrat pensar de molt diferent manera.

EDITORIAL

Catalunya, en la premsa mundial

Costa molt fer-se un forat en la premsa internacional entre els grans temes que acaparen l'atenció mundial, com el 'Brexit' o el conflicte siríà. Però el procés català hi ha tret el cap aquesta setmana com no ho havia fet des dels dies crucials de l'octubre del 2017. Les dures condemnes als líders polítics independentistes i l'àmplia reacció ciutadana d'aquests últims dies han centrat l'atenció de la premsa mundial, que ha reaccionat informant-ne, com no podia ser d'altra manera, però també amb nombrosos editorials i articles d'opinió, alguns dels quals els lectors trobareu avui a les planes d'aquest diari.

La dura sentència del Tribunal Suprem espanyol, amb penes d'entre nou i tretze anys de presó, no s'entén, en general, en la premsa internacional. La majoria d'articles, entre els quals destaquen editorials de mitjans tan prestigiosos com la revista alemanya 'Stern', el diari francès 'Le Monde' o el nord-americà 'Financial Times', no dubten a qualificar de "vergonyós" el veredict, posen en qüestió directament algunes de les consideracions dels jutges i alerten del perill que hi hagi, a partir d'ara, una reducció d'alguns drets bàsics com ara els de manifestació o expressió.

Els diaris coincideixen, de manera unànime, a destacar l'immobilisme del govern espanyol, tant l'anterior de Mariano Rajoy, com l'actual, de Pedro Sánchez, a l'hora d'afrontar el conflicte català, i es mostren crítics pel fet que s'hagi volgut resoldre un problema "clarament polític" per la via judicial. Destaquen també que la Unió Europea miri cap a l'altre costat i no afronti com caldria la qüestió, tot i que no estalvien crítiques a la part catalana, a la qual retreuen haver tirat pel dret amb una majoria justa al Parlament.

De reüll

Anna Puig

El millor altaveu

Una turista se'ns acosta a un grup de periodistes, a Girona, divendres al migdia, dia d'aturada de país, amb la Gran Via Jaume I envaïda per més de 150 tractors i amb 60.000 persones manifestant-se pacíficament pel centre de la ciutat. Vol saber què està passant i què ha retratat amb la seva càmera.

S'interessa pels motius pels quals ens manifestem i per què volem ser independents. "Són raons econòmiques, culturals o històriques?", ens pregunta. Li expliquem que tot plegat i que aquesta setmana s'ha fet pública

Una turista vol saber per què volem ser independents i des de quan

una sentència que condemna a molts anys de presó els nostres líders polítics i socials. Vol saber quant temps fa que dura la nostra reivindicació. I intentem simplificar-li la complexitat de la qüestió. Al final, ens agraeix la conversa: "M'ha agradat saber tot això perquè quan torni al meu país i

ensenyi les fotografies vull explicar exactament el que he retratat." Fantàstic! El millor altaveu que pot tenir la causa independentista. I aquesta és la millor imatge que es pot endur. Un país que surt al carrer de manera multitudinària, en so de pau però amb una determinació extrema. Famílies amb nens petits, joves a cara descoberta, gent gran... Aquesta turista estava admirada de la força popular cívica que havia copsat amb la seva càmera. Però si al vespre va sortir al carrer i es va trobar manifestants encaputxats, violents, cremant contenidors, deu tenir el cap fet un garbuix...

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Pedro Sánchez

Frivolitat electoral

El president espanyol en funcions actua amb una irresponsabilitat màxima quan posa la seva estratègia electoral per davant del diàleg necessari amb les institucions catalanes per abordar una crisi com l'actual. El postureig de ni tan sols posar-se al telèfon és ridícul i el desqualifica com a governant.

CONSELLER D' EXTERIORS

Alfred Bosch

En primera persona

La gira del conseller per diversos països europeus té tot el sentit perquè la injustícia de la sentència de l'1-O i la violació de drets fonamentals arribi nítidament a l'Europa democràtica. És bàsic perquè la comunitat internacional adopti un paper més actiu en la resolució d'aquest conflicte.

RESPONSABLE D'ANÀLISI SOCIAL DE CÀRITAS

Míriam Feu

Números esfereïdors

La responsable del departament d'anàlisi social i incidència de Càritas denuncia la cruïda de la situació d'una part important de la població catalana, amb quasi el 20% (1,5 milions de persones) en situació d'exclusió social, i 900.000 en situació de pobresa severa. La reflexió és obligada.

Tal dia
com
avui fa...

1 any
L'aposta de la CUP
Els anticapitalistes
obstaculitzaran el govern de
Quim Torra, que consideren
autonomista, i rebutgen
negociar els comptes.

10 anys
El cas Palau
El Palau de la Música va pagar
la boda de les filles de Fèlix
Millet. La nova direcció aporta
factures per un total de
200.000 euros.

20 anys
Nova majoria
Jordi Pujol anuncia que la seva
prioritat és impulsar una
majoria nacionalista que
permeti portar a terme els
compromisos electorals de CiU.

Full de ruta

Jaume Vidal

Encara cal sortir al carrer

Quan va morir Franco tenia 17 anys, el que vol dir que la meua sensibilitat política va néixer al tardofranquisme i als primers anys de la democràcia. Com que estava molt per la sintonia del rock i la contracultura, algun amic del PSUC em trobava massa àcrata i m'insistia que "m'organitzés", és a dir que m'afiliés a un partit. El meu entorn era del Partit del Treball, Bandera Roja i Lliga Comunista Revolucionària però, això "d'organitzar-me", mai ho vaig tenir clar. Però sí que m'apuntava als *saraus*. El meus batejos de bales de goma es van produir en les manifestacions del febrer del 76, amb els grisos desbotcats. També violentes van ser les manifestacions per la Gran Via de Barcelona, corrent entre el cotxes, amb motiu de la vaga de Roca al Baix Llobregat. Més pacífica i emotiva va ser la de l'11 de setembre al passeig de Gràcia. El primer milió. Una Catalunya que al crit de "Llibertat, amnistia i Estatut d'Autonomia" es treia les lliganyes del fran-

Tot i els greus incidents que han passat, quan et neguen el valor de les urnes, sortir al carrer encara és necessari, el problema és com evitar la provocació violenta

quisme, o així ho creïem uns quants beneïts. Com totes les manifestacions, en finalitzar, disturbis, còctels Molotov i mobiliari urbà malmès i, sobretot, contenció policial.

Han passat els anys i sembla que tot es repeteix. Pensaven que ja no caldria sortir al carrer més perquè les urnes ocuparien el paper de la lluita al carrer. Però no. El carrer encara és molt necessari perquè les coses canviïn. Ho sabem perquè no hem parat de repetir el lema "Els carrers seran sempre nostres". Ara bé, si d'una banda la lluita al carrer s'ha gestionat de manera esplèndida en marxes pacífiques, els brots de violència no han pogut evitar-se. Per molta violència policial, per molt infiltrat, per molt turista de guerrilla urbana, el preu negatiu de tot això se l'endú la gent de pau.

Si hem tingut imaginació i capacitat per idear propostes pacífiques de masses, cal buscar ara la manera d'evitar la violència, o si més no de defugir la falsa implicació dels que demanen pau i justícia amb l'agressivitat.

Tribuna

Pius Pujades. Periodista

Un cel negre

Negre. Negre de dol. Negre com la portada d'El Punt Avui de dimarts passat. Ho han fet. Naturalment que ho han fet. Havien de fer-ho, per construcció. Tenien una feina encomanada i eren els més capaços de fer-la. Tota una vida, tota una carrera per arribar al moment de glòria suprema. Ja està. La sentència unànime: condemnats a presó com manava el guió que algú va escriure fa molt de temps. Aquesta gent ha d'anar a la presó, va dir aquest algú on aquestes coses es diuen de debò. Res a opinar. Aquesta tribuna hauria de ser negra, avui. Però estava escrit. Volíem pensar que els jutges i els fiscals dels quals ens parlaven amenaçant eren com l'home del sac, com el llop dels contes. Però jutges i fiscals hi eren de debò, i feien cua per seure a les cadires incòmodes però solemnes des de les quals es fa justícia en nom del rei, per dir-ho d'alguna manera. Perquè, a veure: es jutjava uns homes per una rebel·lió que no es va fer, per una sedició que ningú sabia que era, per una malversació que havien desmentit el cap de govern i el ministre

d'Hisenda? Absurd. Per convocar un referèndum? Estava despenalitzat. Per declarar una independència? Ah... De fet, el president Puigdemont va dir solemnement que proclamava els resultats electorals... però que en suspensia els efectes. Per tant, no hi havia independència encara. Deixava temps al diàleg. Rajoy li ho preguntava per carta perquè no ho sabia. Llavors, una sentència justa podia haver sigut, al meu entendre, la que es proclamés si calia, però de la qual se suspenguessin els efectes. Deixar també espai al diàleg polític. Però aquest no era l'encàrrec. Havien de condemnar sense pietat. Algú vol enverinar la convivència a Espanya. Algú necessita les manifestacions

de protesta, les vagues generals de protesta, les marxes, els talls de carretera, el tsunami a l'aeroport, els contenidors cremant... Hi ha algú que viu del conflicte català i té prou força per esquivar qualsevol oportunitat de concòrdia, de pacte, de diàleg. Hi ha algú que sap com portar-nos a la desesperació posant sal a les ferides, predicant l'odi, infiltrant provocadors a les dues bandes... No queda seny a les altes esferes del poder? Encara no han entès que l'harmonia, la bona entesa, el pacte just, la comprensió mútua i la cooperació amical són les úniques fórmules per anar endavant, passi el que passi? Què hi fa que parlem d'un estat o de dos estats? En tot cas ens haurem d'entendre. I la gent no arriba a acords a garrotades. És clar que parlo de gent, de persones raonables. Els maltractadors, els violadors, els pederastes, els lladres, els assassins, els segrestadors, els militars, els dictadors... Tots aquests i d'altres que ara no em venen al cap, imposen la seva llei perquè poden fer-ho, perquè creuen tenir immunitat perpètua i la benedicció del seu cel. Negre.

“Res a opinar.
Aquesta tribuna
hauria de ser negra

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Tsunami digital d'usuaris a Telegram

■ Amb les protestes per la sentència, l'aplicació per a mòbils Telegram ha augmentat el nombre dels seus usuaris de manera espectacular a Catalunya. Així doncs, plataformes com Tsunami Democràtic o l'Alerta han decidit utilitzar Telegram com la seva eina de comunicació, a través de la creació de canals unidireccionals que permeten un gran nombre de subscriptors. D'aquesta manera, Telegram ha vist un gran creixement a Catalunya en els últims dies, i entra en la batalla digital amb la seva competència directa, Whatsapp. Ha sabut aprofitar l'empresa un moment com aquest o una situació que requereix unes certes característiques comunicatives per entrar en el mercat i quedar-s'hi? És Telegram el proper gran boom digital de missatgeria per a mòbils? Ha aconseguit

l'empresa destronar el gran Whatsapp?

MARIONA VIDAL
Prades (Baix Camp)

Independentistes violents

■ El govern del PSOE manté que els independentistes violents seran identificats i degudament castigats amb tot el pes de la llei.

Una vivència il·lustrativa: dijous passat, dia 17, després d'haver recorregut el tram d'Igualada a Martorell, de forma totalment festiva, un grup vam agafar el tren en direcció a Barcelona (Plaça d'Espanya); el vagó es va omplir, gairebé tots anàvem amb estelades, llaços grocs i altres armes de destrucció massiva. Abans de partir el tren, van pujar set o vuit persones, d'uns 40 anys, que van començar a cridar: "Espanya és 1 i no 51", "Que no us enganyin, Catalunya és Espanya", cantant el *Que viva Es-*

panya, etc., i mirant de manera desafiadora. Els assistents vam romandre callats evitant mirar-los. Un d'ells va dir als seus companys que en arribar a Barcelona no es dispersessin.

Però com molt bé diuen els intel·lectuals i amb gran ascendència moral: Sánchez, Celaá, Grande-Marlaska, i els sempre ponderats Carrizosa, Iceta, Roldán, etc., aquests joves independentistes venien a la ciutat a ballar sardanes, així que, per una vegada, estic d'acord amb tots vostès, *olé tu*.

AMADEO PALLISER CIFUENTES
Barcelona

La colònia

■ El 1714 el foll Felip V va exhibir com a trofeu de caça el cap de Moragues, en una gàbia de ferro, fins al 1727.

En el segle XXI, Catalunya és assetjada per les tropes borbòniques per haver posat urnes l'1-0. Van pegar a les àvies, estirar dels cabells a les

nostres xicotes, escapçat el govern, afusellant a querelles, prohibits els llaços grocs, empresonats a granel i judicis sumariíssims, tabú dir "presos polítics" i "exiliats"... S'estén la crosta del franquisme ancestral, intentant ara ressuscitar Franco, tot fent-lo viatjar a Madrid com El Mío Cid. Una colònia no pot decidir res, només pot ser esclava, per seguir pagant la seva festa. A Europa no existim, com el 1714. La CEE és la cega segona Espanya.

Ara i aquí és urgent sortir d'Espanya (que s'enfonsa com el *Titanic*) i de la CEE (amb el Borrell al capdavant). Cal ser la Suïssa del sud, amb mar i més cultura, per sempre lliures! Els polítics han d'exigir arreu els drets que té una colònia, i verificar que som el 50+1%. No podem viure més temps en el zoo de la marmota espanyolista: la seva *dictocràcia*.

IGNASI PUIG ALEMÁN
Barcelona

La frase del dia

“Sánchez no vol reunir-se amb Torra perquè pensa més en les eleccions que en les solucions”

Laura Borràs, DIPUTADA DE JXCAT AL CONGRÉS

Tribuna

Miquel de Palol. Escriptor

Ni final ni començament

Fa petar de riure, fins i tot amb el drama que hi ha al darrere, Pedro Sánchez dient el mateix dia 14 que amb la sentència s'ha acabat la qüestió independentista, que potser farà alguns espeternecs agònics més, i que a partir d'ara els socialistes, restauraran la concòrdia en la societat catalana malmesa pels sediciosos. La concòrdia emanada de la presó pels discrepants, actualitzat reflex de la pau del cementiri.

PER LA INVENCIO DE LA VIOLÈNCIA s'ha enjarjolat innocents, i no tan sols polítics i líders socials; també els qui marquen el futur, els set joves dels CDR, per cert mesquinament silenciats de l'opinió pública per causa del vistós enrenou mediàtic de la sentència; silenci sobre el qual cal reflexionar a propòsit de la profunditat i consistència de les accions de tots plegats.

PERÒ LA -FAL-LAÇ- VIOLÈNCIA passada ja l'han amortitzat, i per rematar la bèstia separatista cal un nou relat de violència estructural i continuada per justificar la repressió que liquidi d'una vegada les aspiracions de la majoria dels catalans. A partir del dia 15, als vespres hi ha hagut incidents –contenedors cremats, carrers tallats, presumptes apedregaments a la policia– que han tingut per la part espanyola oficial i unionista la immediata resposta imaginable, i per la part catalana un angosat desmarcament, amb l'afegit, tan previsible com la reacció de Madrid, d'atribuir tals accions a infiltrats.

LA REACTIVA, NERVIOSA, FRÍVOLA ALEGRIA amb què uns i altres han qualificat els fets evidencia la necessitat d'analitzar-los amb calma. Visc en un barri on he tingut ocasió de veure la permissivitat de la policia, com els incendiàries es desplaçaven sense oposició d'una cantonada a una altra, amb Mossos i Nacionals

amunt i avall amb les furgonetes a velocitats com a mínim imprudents, però sense aturar-se. Això abona la tesi dels infiltrats? Aquest cronista no n'està gens segur. Tan convençuts estem que el gandhisme, la no-violència, és l'únic camí possible? Des d'un altre punt de vista: tan bons resultats està donant? No faré apologia de la violència, ni en seré incitador; hi ha accions en rigor no-violentes molt més efectives que les practicades fins ara, en la línia del 1 i el 3-0 de fa dos anys.

REPASSIN LA HISTÒRIA DE LA INDEPENDÈNCIA de territoris enfront d'estats d'origen que els la negaven per tots els mitjans. ¿Es van instituir sense cost, sense sang, suor i llàgrimes Portugal, els Estats Units, els països de Sud-amèrica, l'Índia, Irlanda, els Països Bàltics, Cuba, les Filipines? Són antidemòcrates terroristes els armilles grogues francesos, els rebels de Hong Kong? El meu amic i traductor cors em va dir, ja fa un parell d'anys: sí que sou tots, els catalans. Això passés a Còrsega, ho haurien incendiat tot.

“No és justícia, és venjança, encertadament s'ha dit. I jo dic: i la venjança no ha fet res més que començar”

LA CATALUNYA DE JAUME I, Pere el Gran, Pau Claris i Macià està en un nou enclavament decisiu, i depèn com l'encari serà la seva tomba tres-cents anys més, o bé una oportunitat preciosa per ésser, mal que no exempta d'espines, sotracs i sacrificis. Hi ha dues sortides clares. La primera, anar endavant a totes, conscients dels costos a pagar en tots els àmbits: humà, civil i productiu. Però Catalunya se'n sortiria (i abans que els calculadors es pensen), perquè té el millor actiu possible d'un país: la gent. La segona, la rendició. Entremig no hi ha res; hi ha el que tenim ara: greuges, perjudicis, prevaricacions, patiment, cansament i frustració. Corre una variant del discurs derrotista que proposa portar-nos bé per no agreujar la repressió espanyola, perquè si abaixem –encara més– el cap, potser ens perdonaran i no en sortirem tan malparats. Tant desconeixement i papanatisme em revolta. No saben que es faci el que es faci, no canviarà res? L'Estat espanyol caurà com un estol de plagues bíbliques sobre Catalunya. No és justícia, és venjança, encertadament s'ha dit. I jo dic: i la venjança no ha fet res més que començar.

UNA PART IMPORTANT DE LA CIUTADANIA està farta de la barra de la classe política; bonics discursos retòrics, i en la pràctica res de res: a conservar el càrrec i a no anar a la presó. A l'altra banda, l'Estat de matriu castellana opera com un cervell reptilià, sense reflexió ni autoqüestionament possibles: en qüestions identitàries no negocia ni pacta tret que l'hi obligui un de molt més fort. Ja que les anorreadores garrutades vindran igualment, tant se val que sigui per una causa que porti a la possibilitat de sobreviure. Perquè la independència ja és més que un desig, que un ideal, que un projecte de futur. És l'única possibilitat d'existir com a país.

De set en set

Anna Carreras

Pellfinisme

Tenir la pell fina s'ha convertit en una nova epidèmia. En temps de presumpta llibertat d'expressió la gent s'ofèn

per qualsevol collonada i, el que és pitjor, s'ho pren tot com un atac personal. Tenim l'ego descontrolat o és que ens hem tornat imbècils del tot? Dies enre, al galliner que és Twitter, l'amic Jair Domínguez plantejava una escena –real o no, això tant li carda– en una benzinera. Mentre ell paga 70 euros a la caixa, l'home que li cobra riu mentre mira una senyora que omple el dipòsit amb problemes perquè el dispensador és “una puta merda”: “Las mujeres no saben poner gasolina, ¿eh?”, li engalta el llardós. En Jair, sense embuts, li respon: “Bueno, yo antes era mujer.” I es fa el silenci a la benzinera i a cinc quilòmetres a la rodona. El que hauria d'haver estat un gag amb empatia inclosa, una resposta brillant que desmunta el masclista de torn, es va transformar a l'instant en un debat encès sobre els 70 euros (detall irrellevant) i sobre la frivolització sobre els canvis de sexe, amb tota la problemàtica que comporten. Els parroquians van titllar en Jair de presumptuós i d'insuportable. També a Twitter, Santi Balmes apuntava: “Avui. En dia. Per evitar. Malentesos. Cal. Puntualitzar-ho. Tot.” El líder de Love of Lesbian no es referia als signes de puntuació, és clar, sinó a l'actual necessitat malaltissa de matisar-ho tot per evitar grotesques represàlies. El pellfinisme no deixa de ser un pas més respecte a l'antic i sa costum de pentinar gats quan es té poca feina. Ara es gaudeix tocant la pera. I això, estimats, és un símptoma prou clar de l'egoisme i la deshumanització imperants que dominen el nostre segle.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Ja són 28 les persones a la presó pels disturbis

El jutges de guàrdia van fer tancar quatre activistes a Lleida, quatre a Barcelona i dos a Girona

El president Torra truca dos cops a Sánchez

El president del govern espanyol ignora la petició de diàleg del president de la Generalitat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Exteriors desplega una gira per vuit estats de la UE

IMPLICACIÓ Bosch apel·la a la comunitat internacional perquè actuï davant la vulneració de drets fonamentals a Europa arran de la sentència **RUTA**. El conseller visita avui Londres després d'una ruta per Munic, Viena, París i Bratislava, i preveu anar també a Brussel·les

Emili Bella
BARCELONA

Davant la vulneració de drets fonamentals a Europa arran de la sentència del Tribunal Suprem contra l'independentisme, el conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, ha iniciat una gira pel continent per reclamar un paper actiu de la comunitat internacional en el conflicte entre Catalunya i Espanya que l'ha portat a visitar, des de dimarts, les ciutats de Munic, Salzburg, Viena, Bratislava i París, on s'ha reunit amb actors polítics i diverses organitzacions i ha ofert entrevistes a mitjans de comunicació per explicar la posició del govern. Bosch visitarà avui Londres, però ja té previst un altre desplaçament a Brussel·les en el marc d'un recorregut per sis països de la Unió Europea que inclou els principals centres de poder polític comunitaris. La secretària d'Acció Exterior i de la UE, Mireia Borrell, completa el *tour* amb una visita avui a Lisboa i, demà i dimecres, a Copenhaguen.

En el viatge oficial a l'Europa central, Bosch va remarcar que "l'empresonament dels líders polítics i socials va més enllà de Catalunya, vulnera drets i criminalitza qualsevol dissidència política", en una xerrada a la Universitat de

Ofensiva en la premsa internacional

L'ofensiva internacionalitzadora va començar l'endemà de la sentència amb una roda de premsa del president, Quim Torra, i el conseller per a corresponsals internacionals. Dimecres Bosch va publicar un article a tretze mitjans per demanar a la comunitat internacional que actuï i denunciar "l'error històric" de la justícia espanyola. Sota el títol *Ara depèn de vosaltres*, el conseller va posar de manifest que la condemna "només empitjora la situació actual" i demostra, un cop més, com Catalunya "ha deixat de ser un afer intern d'Espanya". El text es va publicar a *Politico* (UE), *Le Soir* (Bèlgica), *La Stampa* (Itàlia), *Público* (Portugal), *The National* (Escòcia), *The Irish Times* (Irlanda), *Delfi* (Bàltics), *Eesti Päevaleht*

Viena. "L'única manera possible de defensar les llibertats dels catalans en l'Europa del segle XXI és per mitjà del diàleg", va afirmar, abans de fer un resum de la història de Catalunya des de Carles d'Àustria. El conseller va mencionar també l'exemple d'alguns dels referèndums celebrats dins de l'Europa moderna, com és el cas de Caríntia, el 1920, que va establir la frontera entre Àustria i el Regne dels Serbis, Croats i Eslovens després de la Prime-

(Estònia), *Jutarnji List* (Croàcia), *Hufvudstabsbladet* (Finlàndia), *Morgunblaðið* (Islàndia) o l'*Heraldo de México*.

A més, el prestigiós diari britànic *Financial Times* va publicar dimarts un editorial que el president Torra va qualificar de "demolidor" perquè exemplifica "el pendent pel qual s'ha endinsat sense frens l'Estat espanyol". Títulat *Les condemnes a presó no resoldran la crisi a Catalunya*, en l'article es considera que les penes són "desproporcionadament llargues"; s'alerta del perill que amplifiquin la reacció violenta del nacionalisme espanyol i avisa que seria "una tragèdia" que Pedro Sánchez, "assumint que serà reelegit", se separi del camí "amb signes de moderació" previ a la sentència.

ra Guerra Mundial.

Bosch va rebre el suport de polítics austríacs i eslovacs a una sortida democràtica del cas català. Des del Parlament d'Eslovàquia, on el conseller i la delegada del govern a l'Europa central, Krystyna Schreiber, es van reunir amb membres del Comitè d'Afers Estrangers i del Comitè d'Afers Europeus, Bosch va observar "receptivitat i complicitat amb la idea que posar gent a la presó per haver organitzat una votació és un error

històric". "Aquí s'entén que l'única manera de resoldre el conflicte entre Catalunya i Espanya és amb diàleg i democràcia", va reportar.

Propi de l'edat mitjana

Entre les veus empàtiques hi havia la del president del Comitè d'Afers Europeus, Blaha Luboš, que va qualificar de "cruel" la decisió del Tribunal Suprem i va assegurar que "no és pròpia del segle XXI, sinó més aviat de l'edat mitjana". "Si el poble català vol parlar del seu futur i algú és a la presó per això, ho considero inacceptable", va reblar.

El vicepresident del Comitè d'Afers Estrangers de la cambra eslovaca, Martin Klus, s'hi va afegir: "Em costa d'entendre que es dictaminin 100 anys de presó per a nou persones, que no són culpables d'altra cosa que de la decisió política de fer un referèndum." "Crec que celebrar un referèndum és una de les opcions per resoldre aquest problema a Catalunya", va defensar.

També l'exvicecanceller d'Àustria Erhard Busek (1991-1995) va qualificar el cas català "d'afer europeu". En el tercer dia de la gira, Bosch s'hi va reunir a Viena. En declaracions als mitjans, Busek, que és membre del Partit Popular, va qualificar la sentència de "massa dura"

El conseller Bosch, amb l'exvicecanceller austríac Erhard Busek i, a sota, amb membres de les comissions d'Exteriors del Parlament d'Eslovàquia ■ EXTERIORS

Les frases

“He trobat receptivitat i complicitat amb la idea que posar gent a la presó per una votació és un error històric”

Alfred Bosch
CONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR

“Les sentències polítiques són un problema. No només és un problema espanyol, sinó europeu”

Erhard Busek
EXVICECANCERER D'ÀUSTRIA

i va argumentar que s'han jutjat "declaracions polítiques" emparades per la llibertat d'expressió. "Les sentències polítiques sem-

pre són un problema", va lamentar després de la reunió amb el conseller i la secretària d'Acció Exterior. L'exvicecanceller,

L'APUNT

Distopia policial

Mayte Piulachs

El ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, en la seva visita a Barcelona dissabte (visitant agents ferits i oblidant-se de ciutadans també hospitalitzats) va afirmar que, el poder de la violència, el tenen les forces de seguretat de l'Estat per garantir la pau social. Però, en una setmana d'excessos policials a Catalunya, s'ha traduït en el fet que els nostres fills no tinguin por del

cop de porra gratuït i s'hagin unit a experts de la violència per treure la ràbia o fer gresca contra uns agents, a la majoria dels quals han perdut el respecte. La distopia que vivim és tal que dissabte a la tarda quatre furgonetes dels Mossos, amb agents armats desentotxant, van crear corredisses i crits de pares de família i noies en una plaça Catalunya buida i tranquil·la.

El conflicte entre Espanya i Catalunya es cola en dos parlaments europeus

■ Westminster i Flandes debaten sobre la condemna del Suprem als presos polítics ■ La número dos del Ministeri de Justícia eslovè denuncia "la repressió"

El president del Parlament britànic va convidar Puigdemont a intervenir a la cambra ■ EFE

que actualment presideix l'Institut per a la Regió del Danubi i l'Europa Central (IDM), va apostar per un diàleg més enllà de l'Estat espanyol: "No és només un problema espanyol, sinó també europeu." "Si els catalans senten que tenen algun problema, també és important per a Europa", va subratllar.

D'altra banda, tant Torra com Bosch van enviar dimarts cartes als presidents, primers ministres i ministres d'Exteriors eu-

ropeus per reclamar la seva atenció, tot i que encara no han rebut resposta a les missives.

A més, el govern preveu, tal com va remarcar Torra al Parlament, que la via de la internacionalització passa pel Consell per la República, "una entitat valuósissima": "El seu paper ha de ser cabdal." En aquest sentit, Carles Puigdemont va anunciar la convocatòria pròxima de l'Assemblea de Càrrecs Electes. ■

E. Bella
BARCELONA

Ja són dos els parlaments europeus on ha irromput la qüestió catalana des que es va fer pública la sentència. D'una banda, al de Westminster, a Londres, es va produir un debat intens després que diputats gal·lesos i escocesos reclamessin al govern de Boris Johnson que sol·licités a les institucions europees l'obertura d'un procediment contra l'Estat espanyol en virtut de l'article 7 del Tractat de la Unió Europea. A més, la laborista Emily Thornberry va preguntar al president del Parlament, el carismàtic John Bercow, si el president exiliat, Carles Puigdemont, podria acudir a Westminster sense ser detingut. "Serà benvingut", va respondre Bercow. A més, la primera ministra escocesa, Nicola Stur-

geon, va defensar que "totalment que envia polítics a la presó per organitzar una votació sense dubte hauria de ser canviada". En una conferència del Partit Nacional Escocès (SNP), la seva líder va afirmar que els independentistes catalans condemnats són "defensors pacífics del dret a l'autodeterminació". "Igual que nosaltres", va remarcar.

D'altra banda, el Parlament de Flandes va aprovar dimecres per unanimitat una resolució que "condemna" la sentència contra els líders independentistes i dona suport a l'alliberament dels presos polítics. El text exigeix al govern flamenc que convoqui l'ambaixador espanyol per traslladar "la inquietud" sobre els fets. La resolució estava impulsada pels nacionalistes flamencs, els democratacristians i els liberals.

El ministre president de Flandes, Jan Jambon, que és exministre de l'Interior del govern federal, va piular que la sentència és "desproporcionada" i que cal "diàleg" i una "negociació política" per resoldre el "conflicte polític". Igualment, el president de la formació nacionalista flamenca N-VA i alcalde d'Anvers, Bart De Wever, es va referir a la pena de 13 anys de presó per a l'exvicepresident de la Generalitat Oriol Junqueras, a qui qualifica de "completament no violent, democràtic i idealista socialment compromès".

Veus eslovenes i croates
Entre les veus de suport als condemnats que s'han pronunciat públicament a Europa hi ha la número dos del Ministeri de Justícia eslovè, Dominika Svarc, que va denunciar "la repressió" dels "esfor-

ços polítics i de la societat civil" a Catalunya per votar. "Aquesta repressió i els presos polítics són inacceptables en una Europa democràtica", va refermar-se la secretària d'estat, que va remarcar que ho feia a títol personal. La socialista va defensar que cal "lamentar clarament" aquelles decisions, com la del Tribunal Suprem, que "paralitzen encara més".

I, des de Croàcia, el segon president que va tenir el país després de la independència, Stjepan Mesić, va expressar el seu suport a la "lluita pels drets humans" a Catalunya després de la sentència, segons va informar l'ACN. Mesić, que va ser president del país entre els anys 1999 i 2010, es va reunir amb el delegat del govern als Balcans, Eric Hauck, a la capital croata, Zagreb, per analitzar la situació. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Entre la tossuderia

REACCIONS • Els articles d'opinió i editorials a la premsa internacional critiquen l'immobilisme espanyol en la crisi catalana i destaquen la severitat de les penes imposades **UE** • La no intervenció europea en el conflicte també indigna els opinadors

Miquel Riera
BARCELONA

Diferents diaris d'arreu del món han publicat aquests dies articles d'opinió, editorials i cròniques sobre la situació a Catalunya després de la sentència del Tribunal Suprem contra els líders independentistes. La majoria de textos són crítics amb el govern espanyol, al qual acusen d'immobilista, però alguns tampoc estalvien retrets al moviment sobiranista. En reproduïm alguns fragments.

Aquest veredicté és una vergonya per a Espanya

■ A Espanya hi ha un moble desconegut: la taula de negociacions. Molts polítics madrilenys creuen que qui s'hi asseu ja ha perdut la partida. La democràcia espanyola ha perdut la seva capacitat de diàleg i de compromís, sigui per formar un nou govern a Madrid, sigui per solucionar el conflicte català.

(...) En comptes de negociar el conflicte català, el govern espanyol ha intentat gestionar un problema de naturalesa política per vies exclusivament judicials, la qual cosa ha provocat la indignació dels catalans, cada cop més allunyats de Madrid.

(...) Si els catalans haguessin pogut votar amb totes les condicions, tal vegada no haurien aconseguit una majoria suficient per independitzar-se d'Espanya i la demanda d'independència hauria quedat aparcada. Però Madrid va enviar la Guàrdia Civil a Catalunya, va requisar les urnes i va agredir els votants, provocant més de mil ferits. Les imatges van fer la volta al món. Unes imatges que no només havíem vist als països on hi ha govern dèspotes i dictadors.

(...) La condemna actual és desproporcionada i contribuirà a un major enduriment de les posicions. Demuestra també la incapacitat d'Espanya per resoldre conflictes. El conflicte català fa temps que ha deixat de ser un conflicte intern espanyol. Ens afecta a tots, sobretot per-

què uns representants escollits democràticament estaran tancats durant anys.

(...) Al Parlament Europeu hi ha tres escons escandalosament buits. Són els escons dels eurodiputats catalans escollits per més de dos milions de votants i que no van poder prendre possessió del seu càrrec. (...) S'imaginem que als diputats alemanys al Parlament Europeu només se'ls permetés anar a Estrasburg després d'un jurament previ a Berlín?

(...) Els drets fonamentals que acollim amb normalitat com la llibertat d'expressió o el dret a l'autodeterminació, no tenen la mateixa validesa a Espanya que a la major part d'Europa. La sentència del Suprem no té cap més objectiu que atemorir encara més la població i el moviment independentista. S'imaginem les protestes que hi hauria si els representants dels ciutadans democràticament escollits fossin empresonats a Turquia, Rússia o Hong Kong?

Els tribunals espanyols no resoldran cap conflicte polític mitjançant condemnes de presó. Espanya té nou presos polítics i es manté en la modalitat de campanya electoral permanent. La distància entre els fronts de Madrid i Barcelona no para de créixer. Davant aquesta situació desesperada només queda una esperança: que Brussel·les finalment desperti i es decideixi a portar ambdues parts a una taula de negociació. **Till Bartels**

Un veredicté que ja forma part de la campanya electoral

■ La sentència als líders separatistes catalans que van ser condemnats per haver participat en l'intent independentista del 2017 suma inestabilitat al pronòstic reservat de la política espanyola, que pateix una fragilitat gairebé crònica.

Sense govern estable des de llavors i a dies de l'inici de la campanya electoral per a unes noves eleccions generals el 10 de novembre, el veredicté del Suprem irromp en l'escena de campanya i atrau forces que,

fins fa res, es menyspreaven mútuament. I tot el contrari, divorcia partits com el PSOE i Unides Podem que, fins l'últim fracàs d'acord per formar govern, es confessaven, quasi, l'un per l'altre. **Maria Artusa**

Le Monde

Catalunya: sortir de l'atzucac

■ Aquesta crisi política mai hauria d'haver acabat als jutjats. La incapacitat de l'anterior govern espanyol per canalitzar les aspiracions dels catalans i per trobar compromisos, d'una banda, i la inflexibilitat, la fugida endavant en la desobediència i la il·legalitat dels separatistes, de l'altra, van provocar un punt mort. Aquests càstigs simbolitzen el fracàs de la política.

Si els delictes de desobediència greu i de malversació de fons públics comesos pels condemnats mereixien una resposta judicial, cal posar en qüestió les penes tan severes, i més quan el tribunal reconeix que "tot plegat era per pressionar el govern per a un referèndum acordat". Espanya s'hauria d'interrogar també per la condemna a nou anys de presó per als líders d'ANC i Òmnium, que han estat condemnats a nou anys de presó al·legant que "el dret de protesta no es pot fer servir per evitar aplicar una ordre judicial". Espanya ha de vigilar que aquesta jurisprudència acabi en una restricció dels drets de reunió, de manifestació i de lliure expressió. **Editorial**

The New York Times

Amb la fúria catalana inflamada de nou, què passarà a Espanya?

■ El veredicté arriba poques setmanes abans que Espanya celebri les seves quartes eleccions en quatre anys i enmig de la fragilitat i la fragmentació de les opcions electorals. Les noves eleccions del 10 de novembre es van convocar després que el primer ministre, Pedro Sánchez, i el seu partit socialista no aconseguissin el suport suficient

dels partits més petits per convertir la victòria electoral de l'abril en un govern viable. Sánchez va dir que la sentència del Tribunal Suprem confirma Espanya com una de les democràcies més sòlides del món i que permetria a Catalunya entrar "en una nova etapa".

Però Sánchez i Quim Torra, el líder independentista del govern regional català, no han fet cap avenç polític cap a la resolució de la disputa des que tots dos van arribar al càrrec l'any passat. Dilluns Torra va prometre "avançar en el camí cap a una república catalana, sense excuses. Durant una visita a Madrid, al setembre, va advertir que Catalunya podria seguir l'exemple que van demostrar els manifestants a Hong Kong. **Raphael Minder**

FINANCIAL TIMES

Les sentències a presó no poden resoldre la crisi de Catalunya

■ Els jutges han dit que no hi va haver rebel·lió, perquè els secessionistes sabien que les seves accions no triomfarien i que eren, simplement, un instrument per pressionar el govern espanyol perquè acceptés fer un referèndum formal. Amb aquests arguments és molt difícil de justificar les sentències extraordinàriament llargues que ha dictat el tribunal, encara que sigui això el que mana la llei. Les sentències gairebé segur que seran apel·lades al Tribunal Constitucional espanyol i al Tribunal Europeu de Drets Humans. Com més temps es mantingui la qüestió als tribunals, més temps es trigarà a iniciar un diàleg polític que pugui donar lloc a una solució duradora al conflicte, que faci compatibles les demandes catalanes d'autogovern amb l'adhesió espanyola a la unitat nacional.

(...) La ira dels dos costats per la qüestió catalana ha alimentat processos bessons de fragmentació i polarització política. Aquests han desaconsellat el compromís i la col·laboració i han fet més difícil

formar un govern espanyol estable. Els partits nacionalistes catalans havien estat claus políticament a Madrid. Ara ningú negociarà amb ells. Cap partit espanyol de dretes o d'esquerres pot tenir ara mateix la majoria en unes eleccions, però la desconfiança amb la qüestió catalana els impedeix de treballar junts. Les eleccions generals del mes que ve seran les quartes en quatre anys.

Abans del veredicté del Suprem, els partits espanyols havien començat a mostrar signes de moderació. Menys amenaçat per l'extrema dreta, el Partit Popular, conservador, ja no prometia imposar un govern a Catalunya. El ferotge partit nacionalista anticatalà Ciudadanos s'havia obert a donar suport als socialistes del primer ministre Pedro Sánchez, que ha promogut el compromís i la conciliació amb els líders catalans. Seria una tragèdia si Sánchez, suposant que fos reelegit, fos dissuadit de seguir aquest rumb. **Editorial**

theguardian

Un avís des de Catalunya per al nacionalisme escocès

■ L'empresonament durant tant de temps, per part espanyola, dels líders nacionalistes catalans ha commocionat Europa. Catalunya i Escòcia són els dos moviments independentistes més desenvolupats d'Europa, però fins ara han adoptat estratègies separatistes molt diferents.

La senyora Sturgeon ha estat encertada en negar-se a seguir la via del referèndum il·legal, que van abraçar els nacionalistes catalans. La unilateralitat catalana va provocar que els tribunals espanyols es decidissin a prendre el camí impactant de fer presoners els líders nacionalistes. Uns empresonaments que són una vergonya per a Espanya. Tant Madrid com Brussel·les, que s'han negat a intervenir en la qüestió catalana, haurien de fer tot el possible per

i la inacció

resoldre la situació el més aviat possible. I tant Escòcia com la Gran Bretanya s'haurien de comprometre a no fer un recorregut similar, per fortes que siguin les temptacions. **Editorial**

Bloomberg

Les dures sentències als catalans no són europees

■ Les penes de presó de nou a tretze anys dictades pel Tribunal Suprem espanyol a nou líders secessionistes catalans plantegen la qüestió de si Espanya té un problema de llei i ordre que hauria de molestar la Unió Europea, igualment com ho fan les infraccions de Polònia i Hongria. Poques altres democràcies haurien enviat persones a la presó durant tant de temps per allò que no és essencialment més que un discurs extrem.

Demanat la llibertat d'Oriol Junqueras i els seus antics companys implicats en el referèndum de secessió il·legal de Catalunya i la declaració fallida d'independència del 2017, els catalans que recorren els carrers de Barcelona tenen una causa més legítima que insistir en la secessió unilateral. La duresa del càstig és clarament no europea.

Vaig ser a Barcelona l'octubre del 2017 i era impossible ignorar el caràcter no-violent de les accions dels secessionistes. Tot el que van fer va ser intentar demostrar que la majoria de legisladors catalans elegits afavorien la independència i que el suport popular a una Catalunya independent era elevat.

(...) La qüestió catalana no és una qüestió interna, tal com ha mantingut sempre la Comissió Europea, que sí que ha criticat les reformes judicials a Polònia i Hongria, que han augmentat el control polític sobre els jutges. La duresa dels tribunals espanyols amb els separatistes catalans podria estar motivada políticament. La qüestió catalana és un dels principals problemes cada cop que hi ha eleccions espanyoles. Espanya és a punt de celebrar les quartes eleccions generals en quatre anys.

Els jutges espanyols han expressat el seu malestar pels

La columna gironina de les Marxes per la Llibertat, dimecres, en un moment del recorregut ■ JOAN SABATER

intents del govern per augmentar el control sobre la justícia, encara que els seus intents hagin estat menys descarats que a Hongria i Polònia. Segons l'Eurobaròmetre, els espanyols consideren que el seu sistema judicial és menys independent del que els hongaresos i els polonesos consideren el seu. De fet, només els búlgars, els eslovacs i els croats tenen una opinió inferior sobre la independència de la seva justícia. **Leonid Bershidsky**

THE IRISH TIMES

Crisi catalana: un fracàs de la política

■ El judici contra els polítics catalans i la severa sentència que han rebut representen, sobretot, un fracàs de la política. La negativa constant dels polítics madrilenys a involucrar-se en les legítimes preocupacions catalanes va generar un projecte de fantasia igualment punyent i democràticament dubtós a càrrec dels líders catalans.

Transmetre la qüestió al poder judicial no ha esborrat

el desafiament que Madrid té al davant des de Barcelona. Tampoc els combats al carrer faran de Catalunya un lloc millor on viure. Tothom hauria de tornar a la casella de sortida. **Editorial**

Süddeutsche Zeitung

Penes dures que difícilment pacifiquen Catalunya

■ El conflicte de Catalunya és un exemple clar de mentalitat curta de mires per ambdues parts: Madrid ha defugit el conflicte. N'hi hauria hagut prou amb fer alguns gestos simbòlics per persuadir prop del 3% dels electors de la regió; aleshores els separatistes haurien perdut la seva estreta majoria al Parlament regional. Aquí Rajoy i també el rei Felip han fallat completament: en lloc de promoure un futur comú han renyat els catalans díscols i els han amenaçat amb les penes més dures.

Els separatistes, al seu torn, viuen en una bombolla i han pervertit totalment les relacions entre majoria i po-

der polític. En una ironia de la història en aquest conflicte superflu també ha amenaçat l'estabilitat de la UE, que la solució donada per polítics i opinadors sigui un perdó del rei Felip, justament l'home a qui una majoria de catalans rebutgen. **Thomas Urban**

Õhtuleht

La UE ens decep. Per què no fa res?

■ Els catalans s'inspiren en el Moviment per la Llibertat Bàltica. La protesta pacífica aquí és, per a mi, comparable a les històries que vaig sentir dels meus pares a Estònia abans de la independència. El moviment català no és nacionalista. Barcelona, capital de Catalunya, acull moltes cultures i persones que han vingut de lluny, com jo mateix. (...) La gent de Catalunya està decebuda amb la UE. Per què no fa res? Això és una prova per a la democràcia. Com és que la UE ho accepta? Em sorprèn que els mitjans estonians parlin dels catalans com a separatistes. Tan poca memòria tenim? **Meril Tamm**

Catalunya: la Unió Europea mira cap a un altre costat

■ Ha estat amb un silenci atordidor com la Unió Europea ha acollit la sentència del Tribunal Suprem espanyol que ha condemnat, aquest diàlluns passat, nou dirigents independentistes a penes que van dels nou als tretze anys per sedició i malversació. El seu crim? Haver declarat unilateralment, però pacíficament, la independència de Catalunya el 10 d'octubre del 2017, després del referèndum d'autodeterminació de l'1-O.

Aquest rebuig a intervenir ha estat una constant des de l'inici de la crisi catalana. Emmanuel Macron va resumir perfectament la doctrina europea des de l'octubre del 2017 amb algunes frases lapidàries: "Tinc un interlocutor a Espanya i és el primer ministre". "Jo, demà, puc tenir una regió de França que s'aixequi i apel·li a les institucions europees. Tenim institucions europees que facin d'àrbitres dels problemes interiors? No".

(...) Els espanyols, omnipresents a tots els nivells de poder a Brussel·les, vetllen perquè aquesta doctrina sigui respectada fil per randa.

(...) La justícia espanyola no és un exemple de virtut, contràriament al que vol fer creure el govern de Madrid. És una justícia polititzada simplement contrària al principi de separació de poders. Això, sens dubte, és el que explica que hagi estat la justícia qui s'hagi mostrat particularment repressiva amb els catalans i que ha posat traves als esforços dels governs socialistes de Zapatero i Sánchez de trobar una solució política. **Jean Quatremer**

l'Humanité

Duresa de la justícia espanyola a Catalunya

■ Cent quatre anys i sis mesos, en total, a les presons espanyoles per haver intentat, sense buscar un consens general, la creació de la república catalana. És la culminació de la gestió exclusivament judicial i repressiva, però tan poc política, de la crisi oberta pel moviment independentista que, amb majoria al Parlament regional, va impulsar l'enfrontament amb Madrid fins a organitzar, l'1 d'octubre del 2017, un referèndum d'autodeterminació, fora del marc constitucional espanyol. **Thomas Lemahieu**

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pedro Sánchez no s'hi posa

■ Torra torna a telefonar al president espanyol, que addueix una reunió per evitar respondre la trucada ■ Grande-Marlaska i Iceta insisteixen al cap de la Generalitat que condemni la violència ■ La trobada de Colau i Torrent porta cua

Emili Bella
BARCELONA

Carta, trucada, carta, trucada. No es pot dir que no ho intenti. El president de la Generalitat va tornar a telefonar ahir a Pedro Sánchez per posar data a una reunió, però el cap del govern espanyol va tornar a no posar-s'hi. Es veu que estava reunit. No es posa al telèfon, ni es posa a treballar per resoldre el problema polític més greu que té Espanya, el conflicte amb Catalunya. Per via interposada, amb missatges de WhatsApp a la premsa i per boca del ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, es coneix que el dirigent del PSOE no es vol reunir amb Quim Torra fins que no condemni la violència dels que protesten per la sentència del Tribunal Suprem contra els presos polítics i fins que no se solidaritzi amb els policies ferits i doni suport als cossos i forces de seguretat de l'Estat. Ahir mateix ho va reiterar Grande-Marlaska, que creu que Torra ha de condemnar "sense mitges tintes ni equidistància la violència". "Ningú entén que no l'hagi condemnat fins ara", va martellejar.

Com un frontó, La Moncloa fa veure que no sent les reiterades condemnes de Torra a la violència: en seu parlamentària, en una entrevista a TV3, en una declaració institucional...

Les patronals i els sindicats majoritaris reclamen estabilitat

CCOO i la UGT, sindicats que no van donar suport a la vaga general de divendres 18, i les patronals Foment del Treball i Pimec, van fer públic ahir un comunicat conjunt en què reclamen "estabilitat econòmica, política i social". Les entitats, que es reivindiquen com els "agents socials i econòmics reconeguts en la concertació, i legítims per la Constitució i l'Estatut d'Auto-

nomia de Catalunya com els més representatius de l'àmbit socioeconòmic del país", insisteixen a acceptar diàleg: "Fem una crida a institucions, partits polítics, entitats socials i econòmiques i a la ciutadania en general a restablir els espais de convivència i cohesió social que facilitin un clima idoni per al diàleg i la negociació que garanteixi l'estabilitat política, econòmi-

ca i social que Catalunya necessita." I recorden que cal fer política: "Entenem que els partits polítics han de restaurar mecanismes de relació que puguin superar els blocs actuals. El respecte i la cooperació entre les diverses opcions és imprescindible per a una saludable normalitat democràtica en el funcionament de les institucions de Catalunya." ■ E.G.P.

En una piulada, el president es mostrava ahir "molt preocupat per la situació d'una noia hospitalitzada a la Vall d'Hebron i pel policia, a Sant Pau". "Desitjo la seva ràpida recuperació. Faig arribar el meu suport a les famílies", acabava.

La vicepresidenta espanyola, Carmen Calvo, s'omplia la boca amb la paraula *diàleg* i, en un acte de precampanya del PSOE a San Fernando de Henares, a Madrid, la ficava al mateix sac que el 15 i la llei de seguretat per controlar els Mossos de manera directa: "No ens tremolarà la mà si cal prendre una decisió més important, però tampoc no ens tremolarà la mà per dialogar en el marc de les lleis."

Qui sí que responia, amb una carta, era el líder del PSC, Miquel Iceta, que escrivia a Torra amb la mateixa cançó: "Conside-

ro obligat que condemni la violència i contribueixi a l'aïllament de qualsevol acció violenta." "No n'hi ha prou dient que aquestes actituds no el representen, o que no representen el moviment independentista, cal que les condemni expressament", insistia. Iceta troba imprescindible que, abans de reunir-se amb Sánchez, Torra es trobi amb els presidents dels grups parlamentaris.

El president li va respondre de seguida amb una carta en què demana a Sánchez que es deixi d'amagar darrere d'Iceta i responsabilitza el PSC d'haver preferit que no es convoqués la taula de partits catalans durant els períodes electorals. El president exiliat, Carles Puigdemont, va lamentar que Sánchez no despengi ni el telèfon: "És una cosa bastant ridícula que en un país amb una crisi política

de primer nivell el president del govern espanyol sigui incapaç de parlar."

L'endemà que li ho demanés Ernest Maragall, l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, va fer una petició expressa a Sánchez perquè estableixi un diàleg "real, discret i serè, allunyat de la gesticulació", i va fer la mateixa petició a Torra. "Si els governs català i espanyol poden parlar per coordinar dispositius policials, com és possible que no siguin capaços de parlar del problema polític de fons que tenim?", va constatar.

La trobada de divendres de Colau amb el president del Parlament, Roger Torrent, portava cua. JxCat va demanar una reunió urgent amb el republicà tot denunciant que s'havia fet sense informar-ne cap membre de la mesa ni del grup parlamentari. La formació troba preocu-

El ministre Grande-Marlaska i el conseller Buch, divendres, al centre de coordinació policial conjunta Cacor. A sota, l'alcalde Colau compareixent a l'ajuntament ■ EFE / A. DALMAU / Q. GARCIA

Les frases

“Sánchez no despenja ni el telèfon. És força ridícul en un país amb una crisi política de primer nivell”

Carles Puigdemont
PRESIDENT A L'EXILI

“Molt preocupat per la situació d'una noia hospitalitzada a la Vall d'Hebron i pel policia, a Sant Pau”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“No podem protestar contra la repressió de l'Estat i no tallar d'arrel la nostra”

Laura Borràs
CAP DE LLISTA DE JXCAT AL CONGRÉS

“Ningú entén que el president Torra no hagi condemnat fins ara la violència”

Fernando Grande-Marlaska
MINISTRE DE L'INTERIOR ESPANYOL

“No ens tremolarà la mà si cal prendre una decisió més important, però tampoc per dialogar”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA ESPANYOLA

“Cal parlar amb generositat de com es resol la situació de líders socials i polítics empresonats”

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

pant “que es veti” l'ANC en una reunió amb agents socials i econòmics per abordar la situació postsentència. L'entitat considera que cadascú és lliure de reunir-se amb qui vulgui i no va voler fer sang, però un altre dels actors principals que tampoc hi va ser convidat, la Cambra de Comerç, es queixava a Twitter, per boca del seu president, Joan Canadell: “Torrent ja va dividir l'independentisme el 30 de gener, i ara que tornem a ser en un moment clau, torna a fer el mateix...”

L'entorn de Torrent va defensar que la reunió era un espai d'entitats i institucions en què no hi havia cap partit convocat i que el govern n'estava informat i i hi estava convocat, però no hi va poder assistir per una qüestió de *timing*. En canvi, la consellera de la Presidència, Meritxell Budó, negava que en tinguessin constància i, en declaracions a Catalunya Ràdio, afirmava que el govern es va “trobar” amb la reunió convocada. Colau, al matí, havia plantat Torra i Aragonès.

Puigdemont va carregar contra l'agenda pròpia de Torrent, sense esmentar-lo directament: “La deslleialtat i la divisió intencionades són un greu obstacle, difícil de superar. Cap càlcul partidista o personal ho justifica. Alguns se n'adonaran quan ja sigui massa tard, i descobriran que la unitat que tant vam reclamar hauria estat molt eficaç en aquests moments.”

D'altra banda, En Pau de Pau va demanar als diputats independentistes “que s'abstinguin de donar instruccions a col·lectius convocants d'acions”, com va fer dissabte el republicà José Rodríguez intentant convèncer infructuosament els manifestants perquè marxessin de la Via Laietana. El candidat d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián, es va endur una xiulada monumental en una protesta a l'Arc de Triomf. ■

Laura Borràs, ahir, a l'hospital de Sant Pau, amb la resta de candidats de JxCat el 10-N ■ ACN

Borràs culpa ERC de la falta de resposta institucional

La cap de llista de JxCat reclama “tallar d'arrel” els “excessos inadmissibles” dels Mossos en les protestes

E. Bella
BARCELONA

“No hi ha hagut una resposta institucional a la sentència perquè alguns no l'han volgut, per nosaltres el que importava és que fos unitària; potser hi havia altres persones assegudes a la taula que tenien altres prioritats.” Així de contundent es va mostrar ahir la cap de llista de Junts per Catalunya al Congrés, Laura Borràs, contra els socis de govern d'ERC, sense esmentar-los directament. “Aquesta és la veritat, i no és just que qui boicoteja una resposta a la sentència s'aprofiti de la falta d'unitat”, va afegir-hi, secundada pels candidats de la formació el pròxim 10-N. JxCat està irritada per la reunió de divendres a la tarda impulsada pel president del Parlament, Roger Torrent, amb l'alcaldeessa Ada Colau, després que aquesta

plantés Quim Torra al Palau de la Generalitat i de la qual no sabien l'existència. En contrast, Borràs va posar d'exemple Carles Puigdemont o el mateix Torra com a “líders polítics que no tenen por de jugar-s'ho tot, absolutament tot”, en una altra crítica velada a Torrent.

En una entrevista a TV3, el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, condemnat a nou anys de presó per sedició, va demanar que cadascú es preguntés “què està disposat a sacrificar”, ja que “amb manifestacions no n'hi ha prou i cal assumir més compromisos”.

Segons va avançar dissabte El Punt Avui, JxCat, ERC i la CUP tenien pràcticament enllestit un acord de mínims que s'havia de fer públic avui i s'havia de registrar al Parlament per ser votat en el ple de dimecres al voltant de l'amnistia, els drets civils i

polítics i el dret d'autodeterminació, però tot se'n va anar pel pedregar després de l'anunci de Torra de tornar a exercir l'autodeterminació abans que acabi el mandat.

L'aperitiu de la campanya electoral amb mala maror va incloure una referència de Borràs als “excessos inadmissibles” dels Mossos durant els aldarulls: “No podem protestar contra la repressió de l'Estat i no tallar d'arrel la nostra.” Borràs també va criticar que el president Sánchez envii el ministre de l'Interior a Barcelona com si el problema fos “només d'ordre públic”, tal com va afirmar Fernando Grande-Marlaska al matí.

La reunió de JxCat no es feia a l'hospital de Sant Pau per casualitat. A la tarda hi va acudir el president Torra per reunir-se amb l'equip mèdic per conèixer l'estat dels sis ferits que hi ha ingressats. ■

“Prou d'amagar-se darrere de Marlaska i Buch, és hora que Sánchez i Torra actuïn com a presidents”

Jaume Asens
CAP DE LLISTA DELS COMUNS EL 10-N

“No vull ser president per dormir a La Moncloa, sinó per ficar a la presó els que intentin trencar aquest país”

Albert Rivera
LÍDER DE CIUTADANS

“Ens hem de preguntar què està disposat a sacrificar cadascú. Amb manifestacions ja no n'hi ha prou”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

“Si els responsables de les institucions no s'agafen el telèfon, com es pot fer una crida a la serenitat i la calma?”

Íñigo Errejón
LÍDER DE MÉS PAÍS

“Cal que [Torra] repregui la feina de l'espai de diàleg, que fa tants mesos que està paralytitzat”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

“Torrent ja va dividir l'independentisme el 30-G i ara que tornem a ser en un moment clau torna a fer el mateix”

Joan Canadell
PRESIDENT DE LA CAMBRA DE COMERÇ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Participants en el Pínic per la República a Barcelona, ahir. A sota, jornada solidària a Sabadell, i, al costat, un jove queda en llibertat a Girona ■ J. RAMOS/ ACN

Converteixen la delegació del govern en un abocador

■ La convocatòria de Pínic per la República va congrega prop de 3.000 persones que van llençar bosses de brossa en un ambient festiu ■ L'edifici estava fortament blindat per la policia

Marta Membrives
BARCELONA

“Després de tants anys sense llençar ni un sol paper a terra tenim molta brossa acumulada”, deia ahir una senyora mentre s’apropava cap a les tanques que blindaven la delegació del govern espanyol a Barcelona. En un ambient festiu, unes 2.700 persones, segons la Guàrdia Urbana, convocades per Pínic per la República, es van apropar tant com van poder a l’edifici de la representació de l’executiu espanyol a Barcelona, que estava protegit amb un perímetre de tanques i fortament custodiat

per la policia. A la cantonada del carrer Mallorca amb Bruc, una més amunt de l’edifici de la delegació, la brossa que els manifestants van anar abocant durant més d’una hora es va amuntegar fins al capdamunt de les tanques, en una acció de denúncia simbòlica cap a l’actitud de l’Estat arran de la sentència de l’1-O.

Els concentrats no van deixar d’entonar tota mena de cànctics en to festiu, mentre dos helicòpters sobrevolaven l’espai. Cada bossa abocada era celebrada pels presents amb forts aplaudiments. Algunes estaven plenes de globus i papers, però hi havia tam-

Actes de suport als set activistes CDR i més protestes

Sabadell solidari

■ La plaça de la Creu Alta de Sabadell va ser l’escenari ahir d’una jornada de solidaritat per recaptar diners per als set detinguts el 23 de setembre passat al Vallès Occidental i Osona i les seves famílies. Diverses entitats, col·lectius i persones a títol individual van organitzar un programa que des del migdia i fins al vespre va tenir actuacions musicals, circ, un vermut solidari i un dinar popular. El membre del col·lectiu Sèpia Verda Ricard Fernández va explicar a l’ACN que amb la re-

captació es farà front a les despeses dels advocats i dels trasllats a Madrid dels familiars per veure els detinguts a la presó.

Concentracions als jutjats de Girona i Tarragona

■ Familiars i amics de detinguts en les mobilitzacions es van concentrar ahir davant dels jutjats de Girona i Tarragona per reclamar-ne la llibertat. Vuit van quedar en llibertat provisional a Tarragona. A Girona es va fer un bloqueig en decretar-se dues presons provisio-

nals i una llibertat.

Ferida per una bengala a Girona

■ L’advocat Benet Salellas fa una crida per recollir imatges de la nit de divendres passat al carrer Figuerola de Girona, ja que una dona està greument ferida per una bengala que van tirar-li al seu balcó, on tenia una estelada. A Twitter moltes persones demanen vídeos per denunciar abusos policials o com a prova exculpatòria per a qui s’ha decretat la presó per desordres públics.

bé veïns que hi van portar les seves escombraries domèstiques. Alguns dels concentrats van provar de fer punteria als agents i a les furgonetes policials, però ho tenien complicat per encertar a causa de la distància que els separaven. Els organitzadors tenien cura que no es produís cap incendi amb el material acumulat i quan un jove que anava a abocar un exemplar de la Constitució va intentar calar-li foc abans de llençar-lo, li van recordar que allò era un abocador i no una incineradora.

“Com que a Barcelona ens cremen tots els contenidors, aquest és el millor lloc per abocar la brossa”, deien. Molt celebrada va ser l’arribada d’un home amb una nena a coll que portava una capsa amb el que simulaven ser les restes de Franco. La convocatòria que va aplegar famílies amb infants, gent gran i joves que van tornar a reclamar la llibertat per als presos polítics i la dimissió del conseller Buch, entre d’altres peticions. També hi van acudir el col·lectiu de Mares i Àvies per la República que, amb un mocador vermell al coll, duïen cartells on hi deia “No toqueu els nostres fills.” L’acte es va acabar amb la il·luminació dels telèfons mòbils de tots els presents mentre entonaven a crits “ni un pas enrere” i cantaven *Els Segadors*.

Talls posteriors

Un cop desconocat l’acte, una part dels assistents va desplegar-se per la Diagonal cap al passeig de Gràcia, i des d’allà van baixar fins la plaça Catalunya per apropar-se a la plaça Urquinaona i la via Laietana per la ronda de Sant Pere. Un cop arribats a la via Laietana van seure a terra al davant de la prefectura de la Policia Nacional, i en un ambient tranquil van entonar diverses consignes. Els congregats anaven amb la cara destapada i mantenien una actitud pacífica. Una altra part dels participants en l’acció de Pínic per la República van marxar cap a la Meridiana per afegir-se al tall que es feia en aquesta avinguda des de les set de la tarda a l’altura de Fabra i Puig. Allà la tranquil·litat era també la nota dominant, en un ambient festiu i entre grups asseguts al mig de la calçada que aprofitaven per sopar i per jugar a cartes. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Una noia i un agent, amb traumatisme cranioencefàlic, molt greus

■ Ella va ser ferida per una bala de 'foam' dels Mossos als jardinetes de Gràcia, mentre que el policia per un objecte ■ Quatre nois han perdut la visió d'un ull

M.P.
BARCELONA

Un agent de la policia espanyola que va rebre un fort impacte al cap amb un objecte desconegut que va travessar-li el casc i va provocar-li un traumatisme cranioencefàlic, en els violents enfrontaments amb activistes a la Via Laietana de Barcelona divendres, és el pacient que està "molt greu" a l'hospital Sant Pau de Barcelona, segons va informar ahir el Departament de Salut. La Policia Nacional, en el seu compte a Twitter, va informar que "ha experimentat en les últimes hores una lleugera millora".

Dels prop de 600 persones i agents atesos pel Servei d'Emergències Mèdiques (SEM) en els sis dies de protesta contra la sentència als independentistes, hi ha una noia que també té un traumatisme cranioencefàlic, produït —segons algunes fonts— per una bala de foam disparada pels Mossos als jardinetes de Gràcia, que abans d'ahir al vespre va ser operada a la Vall d'Hebron i el seu estat ha passat de molt greu a greu, segons el SEM.

En aquest balanç de fe-

Antiavalots de la policia espanyola en els disturbis a Via Laietana ■ ENRIC FONTCUBERTA / EFE

La xifra

13

hospitalitzats pels incidents d'aquesta setmana, que va registrar 590 ferits, segons el SEM.

rits, Salut va confirmar ahir que tres persones més han perdut la visió d'un ull per l'impacte de pilotes de goma, disparades divendres per la policia espanyola a la Via Laietana.

La quarta persona que ha perdut un ull és un universitari, durant la protesta a l'aeroport del Prat convocada dilluns pel Tsunami Democràtic. Així, hi havia 13 persones hospitalitzades. Segons el SEM, sis són a l'hospital Sant Pau: una molt greu, tres greus per lesions oculars, una menys greu i una evolucionava favorablement; dues a la Vall d'Hebron: una greu i una lleu; dues greus al Trueta de Girona; dues menys greus al Sagrat Cor, i una greu a la Fundació Puigvert. ■

Càrregues a la plaça Callao de Madrid

Una protesta als volts de la plaça Callao de Madrid en suport dels catalans va provocar abans d'ahir a la tarda escenes violentes, ja que la policia va carregar contra activistes que tallaven un carrer, i va fer córrer els que eren de compres o sortien del cinema amb els fills. La presidenta de la Comunitat de Madrid vol que no s'autoritzin més.

Una persona detinguda pels Mossos d'Esquadra durant els aldarulls de dissabte a la nit ■ MARTA PÉREZ / EFE

La xifra de presos pels disturbis s'eleva a 28

■ Quatre activistes a Lleida, quatre a Barcelona i dos a Girona, els darrers

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els jutjats de guàrdia de Catalunya han treballat de valent per atendre el munt de detinguts aquesta setmana de mobilitzacions contra la sentència als independentistes catalans. El jutjat de guàrdia de Lleida va decretar ahir presó provisional per a quatre persones; el de Barcelona, per a quatre persones més, i el de Girona per a dues, ordres que eleven a 28 el nombre d'activistes tancats, la majoria força joves. Estan acusats de desordres públics, danys i atemptat a l'autoritat i són: 16 a Barcelona, cinc a Lleida, cinc a Girona i dos a Tarragona.

En el cas de Lleida, a més dels quatre empresonats,

la magistrada va ordenar l'internament d'un menor, després de passar per la fiscalia de menors, i el trasllat de dues persones al Centre d'Internament d'Estrangers (CIE), per iniciar un procediment d'expulsió, segons va informar ahir el gabinet de premsa del TSJC. Dels 15 que van passar a disposició judicial a Lleida, la jutgessa va acordar la llibertat provisional per a sis d'ells i amb la mesura cautelar d'allunyament de la subdelegació del govern de Lleida, i per a tres més, compareixences quinzenals al jutjat.

Arran dels disturbis, fins ahir, 104 persones havien passat a disposició judicial, de les quals 76 van quedar en llibertat amb mesures cautelars, segons va informar el TSJC. ■

OPEN DAY

OCTUBRE 27 11:30-14 H

BENVINGUTS
JORNADA DE PORTES
OBERTES

Places limitades, es prega confirmació.

URHHOTEL ★★★ CIUTAT DE MATARÓ

Info a: T. +34 937 575 522 / bodas@urh-hotellers.com

Club del subscriptor
EL PUNT AVUI+
LLOVERAS I DELLA CLARA
100932 0143439000

www.clubdelsubscriptor.cat
972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

OFERTA 2x1 LIMITADA

dinosfera

DINOSFERA

C. de les Escoles, s/n
Coll de Nargó
(Alt Urgell)

Preu de l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar la targeta directament a la taquilla

OFERTA 2x1 LIMITADA

MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

Rambla d'Ègara, 270
Terrassa

Preu de l'entrada: 4,50 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

OFERTA 2x1 LIMITADA

MUSEU DE LA CONCA DELLA

MUSEU DE LA CONCA DELLA

C/ del Museu, 4
Isonà
(Pallars Jussà)

Preu de l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar la targeta directament a la taquilla

AWARE

Espectacle de Circ Contemporani

Auditori Teatre
Espai Ter de Torroella
de Montgrí,
dissabte 2 de novembre, a
les 6 de la tarda

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu zones a peu pla, graderia
1 i 2 : 15 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

BÀSQUET GIRONA - TORRONS VICENS - C.B. L'HOSPITALET

Pavelló de Fontajau,
dissabte 26 d'octubre,
a les 7 de la tarda

OFERTA LIMITADA
Fins a 5 entrades gratuïtes per targeta

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

SORTEIG ACONSEGUEIX 2 ENTRADES GRATUÏTES

STABAT MATER DE ROSSINI
Mozart 25

Auditori de Barcelona,
Sala 1 Pau Casals,
dissabte 26 d'octubre,
a les 7 de la tarda

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins al dia 23 d'octubre. Molta sort!

SPAR CITYLIFT GIRONA - CAMPUS PROMETE

Pavelló de Fontajau
de Girona,
diumenge 27 d'octubre,
a les 6 de la tarda

OFERTA LIMITADA
2 entrades gratuïtes per targeta

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

La televisió

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

19.30 L'ILLA DE ROBINSON

Anàlisi de l'actualitat del dia

En el programa d'anàlisi de l'actualitat conduït per Igor Llongueres *L'illa de Robinson*, es fa un repàs acurat de les qüestions més rellevants de la jornada, amb diferents convidats del món de la cultura, la política i la societat.

09.30 Notícies locals.

10.00 **Ben trobats.** Magazin amb Clara Tena.

12.00 Notícies locals.

12.30 **Torna-la a tocar, Sam.** Programa de cinema en què es repassen les estrenes del cap de setmana, es fan recomanacions de pel·lícules per veure a casa, de llibres relacionats amb el cine i altres curiositats. Reemissió.

13.00 Notícies locals.

14.00 PROTAGONISTES

Entrevista a Míriam Feu

El Punt Avui Televisió torna a emetre la conversa de la periodista Mireia Rourera amb la responsable de Càritas Catalunya, Míriam Feu, dins el programa *Protagonistes*. Ens parlarà de la pobresa al nostre país i dels darrers informes sobre els més desfavorits a casa nostra.

14.30 Notícies locals.

15.30 **En joc.** Reemissió.

17.00 **On tot comença.** Reemissió.

17.30 **Castells en xarxa.** Un repàs al cap de setmana de les actuacions castelleres que han tingut lloc a casa nostra, a més de tertúlia, debats i entrevistes. Reemissió.

18.30 Notícies locals.

19.30 **L'illa de Robinson.** Programa d'anàlisi de l'actualitat conduït per Igor Llongueres.

20.30 Notícies locals.

21.30 **L'illa de Robinson.** Programa d'anàlisi de l'actualitat conduït per Igor Llongueres. Reemissió.

22.30 **Notícies locals.** Inclou *L'informatiu Anoia, L'informatiu Tarragona, L'informatiu Tortosa, L'informatiu Barcelona i L'informatiu Maresme.*

La graella

TV3

06.00 **Notícies 3/24.**

06.30 **TN matí.**

Amb Ariadna Oltra. Espai dedicat a la informació d'actualitat.

08.25 **Els matins.**

Amb Lídia Heredia. Col·labora Pere Bosch. Magazin d'actualitat que inclou entrevistes, reportatges i debats, entre altres seccions.

11.50 **Planta baixa.**

13.55 **Telenotícies comarques.**

Amb Núria Solé.

14.30 **Telenotícies migdia.**

Amb Carles Prats i Raquel Sans. Esports: Marta Bosch.

15.40 **Cuines..** Fricandó de xai i rossinyols

15.55 **Com si fos ahir.**

El Mateu vol fer-se perdonar per la Marta i li ofereix comprar-li la seva part de la masia. La Marta accepta els seus diners, però no pensa perdonar. Al Quim li falta temps per demanar-li a la seva cosina que inverteixi en el seu negoci. Paral·lelament, el Jordi explota contra la Blanca quan li explica que no podrà tornar al seu pis. Li diu de tot i ella encara vol tenir raó. Llavors, el Jordi va a casa, però no pot entrar perquè li han canviat el pany.

16.35 **Tot es mou.**

Amb Helena Garcia Melero i Lluís Marquina. Magazin d'entreteniment que no perd de vista l'actualitat.

20.15 **Està passant.**

Programa d'humor amb Toni Soler. Col·laboran Jair Domínguez i Elisenda Carod

21.00 **Telenotícies vespre.**

Amb Toni Cruanyes. Esports: Quim Robert.

21.55 **El suplent.** Quatre personatges destacats d'àmbits molt diversos es converteixen, per un dia, en professors substituïts i accepten el repte d'impartir una classe que no serà gens acadèmica.

22.50 **Al cotxe.** Josep M Mainat, Rafel Nadal, Mar Ulldemolins.

23.50 **Més 324.** Amb Xavier Graset.

01.25 **Gran reserva.**

02.51 **Ritmes a l'aula.**

03.21 **Cava de blues.**

SUPER 3 / 33

06.01 **Mic.** Inclou La vaca Connie.

06.44 **Les tres bessones.**

07.10 **Els germans Kratt.**

07.55 **Dino tren.**

09.00 **Mic.** Inclou Comptem amb la Paula.

09.52 **Doraemon.**

10.42 **L'Òliba i companyia.**

11.16 **Les noves aventures de Geronimo Stilton.**

11.40 **Yakari.**

12.05 **En Grizzly i els lèmmings.**

13.06 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

14.32 **La màgica Do-Re-Mi.**

15.20 **Comptem amb la Paula.**

15.53 **Les tres bessones.**

17.04 **El Mic i els seus amics.** El ratolí.

17.30 **Oddbods.**

17.46 **Robin Hood, el trapella de Sherwood.**

18.23 **Els germans Kratt.**

19.30 **Info K.**

19.44 **Els bons ossos bruns: Un bosc de bojós.**

20.18 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

21.02 **Un dramarama total.**

21.55 **El gran dictat.**

22.17 **Trinxeres.** El cinquè capítol comença a Móra d'Ebre i continua pels grans escenaris de la Batalla de l'Ebre: les Camposines, Corbera d'Ebre, Gandesa, Serra de Pàndols i Miravet.

23.11 **60 minuts.** El príncep verd.

00.48 **60 minuts.** L'Oficina 39.

01.39 **Trinxeres.**

02.28 **Xoc d'anhels 1918-1939.**

03.20 **La vida secreta dels llacs.**

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-121755L

www.elpuntavui.tv